Traiectoria unui glonț rătăcit în incertitudine

On Octombrie 13, 2013

Fii conștient de consecința unui raționament profund și subtil, pentru ca acțiunile tale să nu aducă prejudicii de ordin funcțional celor din jurul tău.

Timpul s-a oprit pentru o clipă la etajul al treilea. Doar o fracțiune de secundă, cât să alarmeze toți ofițerii de poliție. Dar care este forța aceasta necunoscută, autoritatea aceasta străină definită prin raportul a două dispersii, teama cea mai cumplită și îndoiala cea mai apăsătoare, care intră într-un scurt *respiro* înainte de a parcurge vertiginos distanța spre ieșire?

Reacțiile se produc cu viteze extrem de mari, intensificarea lor fiind determinată de conștientizarea factorilor de risc care duc la producerea unui fenomen în desfășurare, ce pare că nu poate trece dincolo de limitele minții. Crește producția de adrenalină. Şi, ca la comandă, se blochează starea de neliniște în poziția ON. Înmărmuriți, toți ochii sunt îndreptați spre liftul groazei. Electronii sar de la un nucleu de contradicții la un altul, coagulat cu sudoarea funcții, care activează la granița cu imposibilul.

Viteza acestei forțe necunoscute, a cărei putere de manevră este direct proporțională cu riscul asumat, nu se poate măsura. Căci inerția ei poate apărea numai în urma accelerării sau frânării. Şi poate crește semnificativ în urma unei variații de concentrație al unui component reactant. Indescifrabilă, ea pare că se manifestă și se transformă continuu în funcție de timpul de reacție al polițiștilor.

Leadership: Poți să te impui într-o situație neașteptată ca o mare descoperire ce pare să ia mințile celorlalți, prin aplicarea acesteia la studiul diferitelor manifestări vitale evidențiatoare de potențial creativ?

Se observă creșterea dimensiunii frământărilor spre niște valori maxime, accentuând neliniștea. Zbaterile continue, ca niște lovituri tăioase de bici, rămân constante în imediata vecinătate a zonei de incertitudine.

Hannibal Lecter menține interesul și încordarea până la evenimentul anticipat, cu precizia unui glonț care iese din pușca unui vânător redutabil - scăparea, pe care o întrezărește datorită fluidității coerente a gândirii. Neașteptat, glonțul se sparge de zidul subțire al minților firave, producând o încordare vecină cu haosul. Această experiență este consecința premeditată a unui raționament profund și subtil. O răsturnare a tuturor certitudinilor care populează realitatea. Parte a unui lanț nesfârșit de cauze și efecte.

Dar marea artă, lovitura de maestru care își atinge ținta fără ca nimeni să observe traiectoria conduitei sale, este felul cum Hannibal tratează experiența aceasta sub aspectul cel mai favorabil. Căci, cel mai adesea, trebuie să ajuți puțin faptele pentru ca ele să se amestece cu ficțiunea la adăpostul unei intenții private. În cazul acesta se poate invoca o descoperire care pare să contrazică anumite principii și legi universal valabile, una care se lăsă așteptată, fiindcă are puterea de a zgudui toate destinele aflate în calea ei.

Contrar eroului lui Cervantes, Hannibal nu satisface deloc condițiile și regulile cavalerismului, nu cedează cu bunăvoință avantajele ambiguităților. Ci pledează în favoarea unei realizări fără precedent. Transformarea sa într-o umbră nedefinită pe care niciun artist n-o poate prinde în schema grafică, o umbră pe care trebuie să o confunzi cu realitatea.

Leadership: Oscilezi între extremele care te pot determina să sari peste normalul convenienţelor acceptat unanim de o conştiinţă a convenţionalităţii, în cazul unei traiectorii de asimilare a practicilor care încalcă principiul transparenţei?

Ce se întâmplă atunci când, în condiţiile unei creşteri a preciziei intuiţiei sau a exercitării unei activităţi excesive a imaginaţiei, trebuie să optezi pentru mai multe modele de personalitate - deopotrivă corespunzătoare scopurilor propuse şi răspunzând din punct de vedere funcţional cerinţelor leadershipului?

În faţa acestei situaţii, statutul tău de lider, iniţiat în arta manipulării în masă, trebuie modificat. Căci dacă dimensiunea funcţională este dublată de o capacitate mare de sugestionare, accentuând inteligent sentimentul de ambivalenţă, atunci oamenii nu se vor putea hotărî ce cale să aleagă. Practic vor fi prinşi în capcana indeciziei şi nu se pot orienta în privinţa paşilor ce trebuie făcuţi.

Aşa cum între două sau mai multe obiecte cu aceeaşi funcţionalitate individul obişnuit îl va prefera pe cel care corespunde mai mult gustului său estetic, tot astfel liderul, în intenţia de a oferi o posibilitate de afirmare, va alege între două sau mai multe alternative morale şi drepte în ele însele, care respectă cele mai exigente standarde ale leadershipului. Asta, numai în situaţia în care nu efectuează concomitent o mişcare în direcţia opusă. Sau, mai bine spus, când nu efectuează o dublă mişcare cu o deschidere foarte serioasă spre necunoscut, spre compromisul care poate să altereze realizarea obiectivului urmărit.

Liderul se vede obligat, în aceste condiţii, în mijlocul unei noi controverse, să ţină seama şi de perspectiva pozitivă a dezvoltării sale - supusă, deseori, unei traiectorii închise. Fenomenul psihic care îl caracterizează pe lider în acest caz nu este reprezentat de o sensibilitate care îi permite să se adapteze mediului, ci este cauzat de schimbările bruşte de plan legate de declanşarea unor evenimente neprevăzute care accelerează acele manifestări de voinţă aflate în contradicţie cu legea.

Ca să conducă eficient, el nu trebuie să oscileze între extremele care îl pot determina să sară peste normalul acceptat, iar puterea de manevră de care face uz să fie direct proporţională cu riscul asumat. Căci o creştere a puterii de influenţă spre nişte valori negative, care continuă să trezească curiozitatea fiecărui om prins în cadrul leadershipului, menţinând interesul şi încordarea până la evenimentul anticipat, poate avea repercusiuni asupra poziţiei liderului.

Leadership: Ce personalitate poţi ascunde în spatele unei dubluri care prezintă într-o manieră uşor diferită posibilitatea de a da un şah definitoriu tuturor celor care îi contestă autoritatea?

E un drum lung şi anevoios spre obţinerea acceptării depline din partea oamenilor, mai ales dacă ei continuă să se situeze în imediata vecinătate a zonei de incertitudine. Iar acest drum poate conduce, de la primele tentative de a realiza o dublă valenţă leadershipului, în vârtejul unei curiozităţi bine plasate şi orientate către o nouă abordare a procesului de influenţă în situaţiile limită, la o stare psihotică, de pierdere a simţului realităţii. Este de acceptat oare o astfel de manevră care dă puţine şanse leadershipului de a fi acceptat pe deplin?

Dacă îţi ascunzi personalitatea în spatele unei dubluri care intervine în mecanismul de reglare a influenţei, cu scopul de a salva partida de leadership datorită posibilităţii de a da un şah definitoriu tuturor celor care îţi contestă autoritatea, acţiunile, reuşitele sau calităţile, atunci toate iniţiativele tale vor fi privite cu suspiciune.

Prin urmare, dacă vrei să pledezi în favoarea unei realizări fără precedent şi să te transformi într-o "umbră nedefinită" ce corespunde unei realităţi pline de contradicţii, ia în calcul şi

retragerea poziției tale din perimetrul de acceptare pe care îl administrează susținătorii tăi.

Autoritatea, din punct de vedere al neprevăzutului unei situații, pare o manifestare de voință care plasează individul la limita dintre ceea ce este adevărat și ceea ce nu este, dintre ceea ce este acceptat și ce este considerat ofensator la adresa corectitudinii.

Traiectoria unui glonț rătăcit în incertitudine scoate în evidență posibilitatea ca leadershipul să genereze haos și, astfel, noțiunea de leadership să se piardă în neant. Un lider duplicitar, oscilant, dar cu o capacitate mare de sugestie, va genera dezorientare în masele de oameni. Şi, în final, neîncredere și acțiuni haotice.

* Notă: The Silence of the Lambs (1991)

Source: https://neculaifantanaru.com/traiectoria-unui-glont-ratacit-in-incertitudine.html